

Universitätsbibliothek Paderborn

**Novum Gratiæ Prodigium: Sive Vita Venerabilis Matris,
Sororis Joannæ à Jesu Maria Monialis Præcipui D. Claræ
Coenobii In Bvrgos**

**Ameyugo, Francisco de
Coloniæ Agrippinæ**

Caput XII. De triumphali & miraculo Ven. Virginis Joannæ à Jesu Maria in
Monasterium S. Claræ ingressu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37120

C A P U T XII.

*Deturphali & miraculofo Ven. Vir-
ginis Joanna à JESU MARIA
in Monasterium S. Clara
ingressu.*

Mirum quid auditur in Cantico
Cant. Quæ est ista, ait hæc vox,
quæ ascendit de deserto deliciis af-
fluens, innixa super dilectum suum?
(Cant. 8. v. 5.) Vox ista, inquit Div.
Ambr. est vox Angelorum admirab-
undorum dum sacratam D E O
Sponsam virtutibus eximiè ornatam
& excultam conspicunt è seculi de-
serto ad conjunctionem cum Christo
Sponso suo procedere. Nec sanè mi-
rum admirari Angelos, quòd una mul-
lier in deserto mundi sat longum de-
gat, pura tamen ac perfecta è mundo
perinde excedat, ac si conversatio ejus
cum cœlitibus in cœlo fuisset. Nul-
lum est dubium cœlestes Genios, sum-
mè admiratos fuisse, dum nostram
Sor. Joannam mundo valedicentem
tergum ei obvettore, atque ad cœno-
biū desiderio anhelam propemo-
dūm ruere vident ad celebrandas il-
lic diu suspiratas cum Sponso suo nup-
tias. Videbant Sponsam Christi
post exactum ferè lexagsum in
mundo immundo annum, tam ma-
culæ duram, tam venustam, tam glo-
riosam, perfectoque virtutum deco-
re fulgidam procedentem, velut si ju-
giter in cœlestibus habitaculis Ange-
lorum DEI commercio uia fuisset.
Nos hoc in Capite exitum è mundo
& miraculosum ejus in Monasterium
introitum videbimus. Qualiter nimi-

rum ad suscipiendum S. Religionis
habitum advenerit.

Erat Reverendissimo D. Archi-
Episc. animus celebritatem illam con-
vestiendæ Joannæ tacitè, quām fieri
posset maximè, peragendi, ne forte
universa Urbs turbaretur. Ideoque
Patribus Observantiae strictioris jus-
sit significari, ut postridiè manè apud
Clarissas compareant, tempestivè igi-
tur Patres & ipse etiam D. Archi-
Episcopus cum famulitio suo illic ed-
fuere. Nihil tamen minus maturiùs
cunctis fâna evigilans momento eam
investit onem totâ Urbe vulgavit.

Quanto verò dolori vicinis, imò Ci-
vibus universis, toti denique Civitati turbatur ob
illud fuerit, dici non potest. Captivi *Tota Urbs*
uti & pauperes cum infirmis in Hol-
pitalibus ac Nosocomiis querulaban-
tut, amarè flebant, ejulantib; vocifer-
abantur, refugium suum, solatium
& auxilium sibi tolli. Sed neque totâ
Urbe audiebatur aliud, quām plora-
tus atque lamenta. D. quidem Archi-
Episcopus maturè, ut dictum est, ad
Joannam abducendam advenerat,
verùm non atrium domūs duxaxat,
sed & viam totam ingenti multitudi-
ne populi refertam reperit. Ascendit
ergo sursum ad Sor. Joannam, quæ
illius adventum opperiebatur; sitque
illi Reverendissimus, ut sed Con-
fessionem præparet, velle se apud
Clarissas sacri Missæ Officium pera-
gere, eique S. Eucharistiam porri-
gere.

Praetâ Confessione accepit Jo- *Constituit in-*
annam infra humeros ipse ab uno la- *Amor ac*
tere, & aliis è famulis ab altero, du- *reverentia*
cebantque eam ad portam deorū erga Joann-
e ubi sella gestatoria parata erat. Prius- *Archib. Ep.*
nam.

Li quam

VITÆ VENERABILIS MATRIS

quām tamen in sella considereret, humiliis Christi Sponsa ad pedes Præfusilis sui accidit, magnāque demissione atque uberrimis lacrymis veniam orabat, quod tam male, tamque tenui cum profectu sacrī ejus doctrinī usūa fuerit: agebat quoque Reverendissimo pro tam multiplicib⁹ magnifice in se collatis beneficiis humilias gratias, ad extreum benedictionem ejus exposcebat. Non poterat coram populo gravitatem suam tueri D. Archi-Præfus. Naturalis affectus ei emollivit, temperare sibi à lacrymis prorsus non valenti. Levavit ergo filiam suam à terra, & ad sellam gestatoriam deduxit, portabaturque Joanna in maximo vulgi concursu & comitatu ad Clarissas.

Priusquam sacerdotio vestiretur habitu, D. Archi-Episc. Sacrum Missæ peregit Sacrificium, Sponsæque Christi Sanctissimam Euchalistiam imperiti. Illa verò orabat Spontum suum vehementi ardore, vellet ei gratiam viresque donare, in sua Divina ad statum Religiolum vocatione, communem cum suis Consoribus vitam ducenti, neque in ullo singularitati veli-
,, sicandi, aut indulgendi. Domine, a-
,, jebat illa, præstantissimæ istæ tibi
,, despōsæ Virgines, nullâ indignita-
,, tis meæ ratione habitâ me suscipiunt
,, solius tui amoris gratiâ. Et quumne
,, aut ædificator um sit, ut illæ mihi
,, sint à servitiis, quæ digna nob̄ sum
,, earum vestigia libare osculis? Ne-
,, quaquam, Domine, bonâ tua veniā
,, id fieri omnino nefas est. Aut vera
,, ego Monialis sim oportet, aut nul-

la. Unum necesse est fiat è duobus:, aut mihi tu valetudinem viresque,, tribue, aut ne finas me statui Reli-,, gioso initiat eumque orditi. Nulla,, prorsus ratione convenit, ut in,, Religiosa communitate inter uni-,, versas Conventuales, illa singula-,, rem ducat vitam, quæ ne vel uni,, earum æquiparanda est. Quam effi-,, cax hæc Oratio, quāmque accepta Divino Sponso fuerit brevi videbi-
mus. Missâ peractâ gratiarumque ac-
tione persolutâ iterum Sponsa Chri-
sti in sella confedit, comitantibusque
Religiorum ac sæcularium quam-
plurimis, ad Claustræ portam Clau-
stri Virginei deportabatur, ubi Sacrae
Virgines in duos divisæ Choros con-
gregatae fuerant. Antequam initium
daretur huic gloriæ investitioni,
Secretarius Reverendissimi præme-
moratam Archi-Episcopalem decla-
rationem summa cum veneratione
perlegit, quæ etiam singulari animi
affectu ab utriusque sexū Religiosis
audiebatur cum unanimi sponsione,
se in omnibus, ut petitur, prædictam
declarationem exequuturos, ac Re-
verendissimam Dominationem suam
jugiter in precibus DEO commen-
daturos. Post postulabat Sor. Joa-
na S. Ordinis habitum, his aut simili-
bus verbis. Meæ dilectaæ Virgines,,
en hic advenit inter omnes Creatu-,,
ras vilissima, quæque minimo sit u-,,
sui, attamen fiducia infinitæ DEI,,
misericordiæ, eximæque Charita-,,
tis Reverentiarum Vestiarum ea-,,
dem obtestor, per amorem D. N. ,,,
JESU Christi, ejusque Sanctissi-,,
mæ Matri, S. P. N. Francisci, ,,,
8c

*Et hujus
humilitas.*

„& Sanctæ Matris nostræ Claræ,
„velint complacere sibi, ut me Sa-
„cro suo habitu donent, inque suam
„Sanctam Societatem recipiant, quò
„nimurum tantò melius D E O ser-
„vire, salutemque meam operati ya-
„leam. His dictis manu ejus pre-
„hensâ D. Archi-Episcopus clarâ
„voce ait: Vos Virgines hic habe-
„tis Sor. Joannam Rodriguez à
„J E S U M A R I A , senem,
„infiriam, claudam atque inopem
„feminam ut ipsæ videris. Si eam in
„hoc statu sine dote aliisq; fieti soli-
„tis sumptibus ac expensis recipere
„vultis, apud vos permanebit, si
„verò eam habere non vultis, iterum
„ego eam lœtitia majore recipiam.
„Siquidem benignissimo D E O
„est notum, quanto mihi dolori
fit ista separatio. Ad hæc Sacré
Virgines unanimiter clarâ voce re-
sponderunt: Etiam. Nos volu-
„mus cupimusque senem, infir-
„mam, claudam & inopem Matrem
„Joannam, & esto adhuc tanto esset
„infirior, eam tamen absque dote
„ac ullis impensis reciperemus, ob-
„ligantes nos ei de omnibus ne-
„cessariis prospecturas.

Qui adamantis pretium ac virtu-
tem ignorat, etiam is non magni-
eum faciet. At prudens ille peritus
que Christo testante negotiator, pro
una pretiosa margarita dedit omnia
sua. Prudentes istæ Clariſſæ agno-
vère virtutem ac pretium Margari-
tæ, quam invenerunt. Dederunt
ergo lubentes pro thesauro isto cun-
cta quæ habuerunt. Bono isto Sacra-
rum Virginum accepto responso, ad

mandatum Reverendissimi Archi-
Antistitis Sor. Joanna ad Claſfuræ
jatuam in sella fuit deportata. D.
verò Archi-Episcopus eam manu
prehentam tradidit Abbatissæ. Ea-
dem porrò cum tribus aliis Virginib-
us Joannam suscepit brachiisque
amanter amplexata fuit. Ad ejus in-
gressum cunctæ Sorores hymnum
Ambroſianum Te D E U M Lauda-
mus concinebāt, deducebantq; Neo-
Sponsam, supplicantium rituptoce-
dentes ad inferiorem Chorum. D.
verò Archi-Episcopus cum reliquo
vulgo interea ad cratē templi con-
cessere, Processionis illuc adventum
expectantes.

Priusquam tamen Processionem
istam finiamus, age Venerabilem
Sponsam nostram tantisper contem-
plemur, qualiter videlicet singulari
Omnipotentiæ dilectionisque Spon-
si sui virtute ac operatione confor-
tata auctaque sit viribus, ad exequ-
dum obviamp ei admirabiliter. Erat Joanna
Joanna, ut vidimus ante suum in- clauda &
troitum in Claſtrum clauda & de- infirma
bilis, nec præ virium infirmitate pe- subito in
dibus valebat consistere, unumve Monasteris
passum sine lustentaculo procedere, ingressu fa-
verum simul ac eam Abbatissa ma- na sufficiuntur.

Ii 2 con-

*Et in pro-
cessione sine
ullius opé
firmo vesti-
giogredi-
tur.*

continuò miraculum illud Domino suo cum admiratione indicant, accedensque ille pari modo spectabat tam admirabile opus Excelsi. Tum locum reliquo etiam circumstanti vulgo cef- sit oculis id arbitrandi. Dum sic ita que cuncti Joannam pedibus tam fir- mam tamque valentem ac sanam conficiunt, ad referendas Omani- potenti DEO, qui mirabilis est in Sanctis suis, gratias permovere bantur. Ad- venit interea supplicantum Virginum processio in Chorum, in cuius medio spectabatur Joannæ habitus, super elegans peristroma positus, proximeque ad tapetem sella stabat Sacra Antistitiae parata. Ubi ergo pro- cedentium cum solito concentu ac precibus Virginum supplicatio finem accepit, D. Archi Episcopus in appa- rata sibi sella consedit, itemque PP. Strictioris Observantiae ejusdem Ord, S. Francisci. Similiter D. Abbatissa suam quoque sellam occupavit, aliaeque Virgines suo quaque loco atque ordine consedere. Post hæc advenit Sor. Joanna à JESU MARIA ad celebrandas cum dilecto Sponso suo nuptias: tum in genua ante Abbatissam provoluta, iteratò summa devo- tione animique demissione perebat Religios. S. Claræ veste induit, & postquam petitioni ejus Antistitira benevolo animo, verbisque affabilibus assen- sum permanter præbuisset, consueta sua indumenta Christi Sponsa depo- suit: Virgines vero sacrae accedunt ad

Sacro tan- eam lacro habitu Ordinis, patiterque dem habitu Christo Sponso suo induendam, quod convestitur. videlicet munda hæc oblatio in ara DEI flagrantissimo amoris incendio in perpetuum ardens, ab animæ vita

adusque corporis cinerem tota con- cremaretur. Precepua tamen indui- tionis hujus celebritas, non in exterio- ri ac visibili rerum actu, sed in magnifica & per quam solenni Sanctorum festivitate pompaque constituit. Tota cœlitum curia ad celebrem hanc S. Indumenti susceptionem modico in templi ejus circuitu comparuit. Vir- gineo Clarissarum Choro junxerunt se novem Angelorum Chori, erantque insimul Genii Cœlestes cum terrestribus Angelis id est Virginum caterva adunati, atque jam in decem Choros distincti. Medium Christus Maxima D. tenuit, excelsa in solio residens. Ponè ad ejus dexteram aderat Regi- na Cœlorum Divino ac Cœlesti lu- mine coruscans. Ad latus alterum apparuit S. Franciscus cum sexus mal- culini Sanctis. D. verò Dominicus, cū alterius seu fæminei sexus Sanctis à parte Cœli Reginæ astiterat. O ve- Divina ac Cœlestis visio. Sancta Ma- ter nostra Clara in præsentium om- nium conspectu atque oculis Sacri Ord. veste Sponsam Christi Joannam induit. Gloriofa Catharina de Senis cum S. Matre Teresia ceu spirituales Mares in hac regeneratione nostræ Sor. Joannæ à JESU MARIA adsti- terant. Igitur postquam sacra jam ve- ste amicta, sacroque pariter humeo velata fuit, prehenit manibus Christi neo-sponsa, D. P. Franciscus ac S. Mater Clara eandem ad Christum D. deduxerunt dicentes: Altissime,, ac potentissime omnium Domine,, en hæc Divinæ tuae Majestati hanc,, filiam nostram tradimus, ut tibi tan-,, quam fidelis Ancilla famuletur, qua,, ad Divinos Sanctissimosque pedes,, tuos

„tuos benedictionem tuam SS. ex-
„pectat. Christus porro D. primò illi
„, benedictionem suam impetravit,
„, eamque peramanret ac blandissimè
„, contutus ait. Nunc ego eam in do-
„mo mea habeo, quam inibi uti dile-
„ctam Sponsam tueri volo. A pede-
bus Divini Regis accessere ad pedes
Regiae Matris, cum jam dicta petitio-
ne; Regina autem Cœli & Mater
misericordia similitet ei bene peccata
est, spondens Matrem se illi fore, at-
que ut filiam defensuram servaturamque.
Tum verò adduxerunt Jo-
annam ad reliquos etiam Sanctos,
omnesque benedixerunt, brachiisque
amantissimè sunt complexi. Postre-
mò S. Mater nostra Clara ait ad D.
Teresiam. Pergratum mihi fuerit, ut
bonà Christi D. N. veniā, hæc filia
mea etiam tua sit, bonisque tuis insti-
tutionibus ac præceptis erudiatur ac
manuducatur, hoc ipsum etiam S.
Catharinae Senensi dicens. Post hæc
utraque Sancta Sorori Joannæ bene-
precata est, eamque amantissimè sunt
complexæ. Inter hæc verò suavissima
symphonia cœlestisque Musica intonauit.
Atque ad hunc modum celebris
hæc sacri habitus suscepit finem ac-
cepit, Joane aque die hæc festa à
Cœli Civibus pariter ac terre inqui-
linis, sacro indumento est convestita.
Hisce actis advenere etiam cunctæ
Sacra Virgines, ad novam Sponsam
juxta Ordinis ritum amplexandam,
continuoque Sor. Joanna ad D. Archi-
Episcopum ab Abbatissa est deduc-
ta, ad consequendam ejus benedi-
ctionem. Excepit eam Sacer Archi-
chi Præsul summâ liquecentis animi
teneritudine, suâque illam benedi-

ctione donavit, spiritali gaudio ac ex-
ultatione plenus. Porro ut miracu-
lum illud palam esset omnibus, nimi-
rum quòd Joanna subito ac prorsus
inexpectatò sana erectaque incede-
ret, quæ paulò antè clauda viriumque
impos intro delata fuerat, præcepit
Neo-Sponsæ Reverendissimus Præ-
sul, ut in omnium præsentium con-
spectu per Chorum deambulet. Sor.
Joanæ sine mora præcipienti morem
gessit, & Chorum sursum deorsum-
que ambulatione emensa fuit. Abba-
tissa verò, quæ non sanctitate modò,
sed prudentiâ etiam eximiè prædicta
erat ad investitam recens Sponsam
ait: Mater Joanna nôsti equidem,
quod claudus ille, quem D. Petrus fe-
cit sanum, cum Apostolis templum
introierit, ambulans & exiliens &
laudans DEUM, (Att. 3. v. 8.) Ve-
nerabilitas tua clauda & impotens ad
nos ingressa est, Cœlestis verò Spon-
sus te subito sanam atque ambulan-
tem effecit. Age igitur, & ad sum-
mam ejus gloriam, Religiosam Cho-
ream saltatiunculamque facito; exili-
& lauda DEUM, simulque cuncti
consederunt. Et quoniam in hoc Sa-
cro Cœnobio nunquam peritæ Mu-
sices desuere Musæ, una earum Che-
lym plectro mulcere, altera Cytharam
pulsare orsa est, Juniores verò Soro-
res Neo-Sponsam ad saltationem
trahebant. Sponsa verò Joanna sine
scrupulo cum eis tam alacriter, tam
decorè saltavit, ut nemo non obstu-
pesceret. Postquam igitur festiva hæc
indutio hisce actis finem accepit, D.
Arch. Episcopus spiritali filiæ suæ &
omnibus unâ Sanctorum bus, cum
honorifica propensi animi significa-

ii 3 catione

Saltatione
Religious à
patraturum
in semira-
culum Jo-
anna com-
fimat.

tione valedixit, Patremque Guardia-
num cum præcipuis Conventus Pa-
tribus secum ad mensam suam duxit,
mansitque deinceps Præsul Reveren-
dissimus, erga S. P. N. Franciscum
adeò devotus ac propensus, ut post-
modum etiam tanquam filius ejus
S. Ordinem amplecteretur, uti suo
loco memorabimus. Moniales ve-
rò etiam ad refectionem capiendam
abièrunt. Atque hic rursus novum in
Sponsa sua miraculum operatus est
DEUS. Multi jam præterierant
anni, ex quo Sor. Joanna nihil ali-
menti capere, edereve quidquam
potuit, quippe quæ cibos omnes
mox egereret, idque cum lethali
quodam angore ac tremore. At verò
hac suâ indumenti Religiosi suscep-
tionis die ad mandatum Abbatissæ,
cum ea ex una lance prandium sum-
psit, omniaque citra nocumentum
edebat. Hunc ergo ad modum tali-
que miraculo Joannæ suæ DEUS ar-

dentem orationem exaudiit, ut scilicet ei sanitatem viresque donare vellet Dominus, quod in omnibus com-
munitati lese accommodaret. Hic ille est felix faustusque introitus, atque admirabilis vocatio Sor. Joanne à JESU MARIA ad cinerei coloris Cœlum, Nobilem Religiosumque Parthenonem D. Clarae. Videlicet in Apocalypsi sua S. Joannes (Apoc. 6. v.12.) solem, veluti sacco cilicino vestitum. In hoc S. Clarae Cœlo vi-
dentur clarè lucideque fulgentes stel-
la grossis amictæ saccis. Nihil apud DEUM est impossibile, qui ex mortificatione hominis, decus ei atque ornamentum conficeret potest. In stel-
liferum istud Cœlum, ingressa est Sor. Joanna à JESU MARIA manè
16. Aprilis. Anno 1626, ut in hoc esset
Cœlo veluti stella prima magnitudinis, aut verius Sol inter Astra.

LIBRI TERTII FINIS.

LIBER

